

REGLUGERÐ

um aðstoð til útvegsmanna, er síldveiðar stunduðu á tímabilinu 1945 til 1948.

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að kveða svo á, að útgerðarmönnum og útgerðarfyrirtækjum, er síldveiðar stunduðu sumarið 1948, verði veitt að nokkru eða öllu:

1. Uppgjöf á innleystum sjóveðskröfum og öðrum lögveðskröfum samkvæmt 1. mgr. 2. gr. laga nr. 85 15. des. 1948.
2. Uppgjöf á lánum samkvæmt 2. mgr. 2. gr. sömu laga.
3. Uppgjöf á lánum, sem þeim voru veitt úr ríkissjóði vegna aflabrests á sumar-síldveiðum 1945 og 1947.

2. gr.

Skilyrði fyrir uppgjöf krafna og skulda samkvæmt 12. gr. eru þessi:

1. Að útgerðarmaður sæki um aðstoð og sé að dómi skilanefndar, sem getur í 5. gr. laga nr. 85 15. des. 1948, vel hæfur til að reka útgerð.
2. Að útgerðarmaður hafi látið skilanefnd í té fullkomna greinargerð, undirritaða að viðlögðum drengskap, um fjárhag sinn og maka síns, svo og veitt henni færi á að láta kunnáttumenn meta eignir sínar.
3. Að skilanefnd telji útgerðarmanni ekki kleift að standa við skuldbindingar sínar eða reka útgerð á heilbrigðum grundvelli án aðstoðar.
4. Að samningar náist við lánardrottna útgerðarmanns um nægilegan afslátt, að dómi skilanefndar, á öðrum skuldum hans, til þess að áframhaldandi rekstur verði rekinn á fjárhagslega tryggum grundvelli.

3. gr.

Þeir útgerðarmenn, er aðstoðar leita, skulu ásamt beiðni sinni senda skilanefnd, auk efnahagsskýrslu skv. 2. lið 2. gr., nákvæmar upplýsingar um samninga þá, er þeir geta náð við lánardrottna sína, aðra en ríkissjóð, sbr. 4. lið 2. gr.

4. gr.

Nú telur skilanefnd sennilegt, að veita beri skuldunaut aðstoð og aðstoðarbeiðandi treystist eigi að semja við lánardrottna sína án aðstoðar skilanefndar, skal hún þá láta birta einu sinni í Lögbirtingablaðinu áskorun til lánardrottna hans og ábyrgðarmanna, um að lýsa kröfum sínum fyrir skilanefnd innan 4 vikna frá birtingu auglýsingar. Skal í auglýsingunni tekið fram, að allar ótryggðar kröfur falli niður ógildar, ef þeim er ekki lýst innan hins tiltekna frests. Ef lánardrottinn, sem ekki hefur lýst viðurkenndri kröfu innan hins tiltekna frests, færir síðar, meðan á samningaumleitunum stendur, líkur fyrir því, að hann hafi eigi átt þess kost að sjá auglýsinguna, svo sem vegna fjarveru, sjúkdóms o. s. frv., er skilanefnd þó heimilt að taka kröfu hans til greina. Að öðru leyti falla niður þær kröfur, sem eigi er lýst innan hins tiltekna frests.

5. gr.

Að liðnum innköllunarfresti skal skilanefnd, svo fljótt sem unnt er, taka ákvörðun um, hvort hún telur fært að veita skuldunaut aðstoð. Ef hún telur, að skuldunautur geti komið til greina, skal honum þegar í stað tilkynnt það, annað hvort bréflega eða með símskeyti.

6. gr.

158

Nú telur skilanefnd, að umsækjandi fullnægi þeim skilyrðum, sem sett eru fyrir aðstoð, og skal hún þá, svo fljótt sem auðið er, semja frumvarp til skuldaskila fyrir hann. Skilmerkilega skal þar tekið fram, hve háan hundraðshluta skuldunaut er ætlað að greiða af skuldum sínum.

7. gr.

Þegar eftir að samningsfrumvarp það, sem í 6. gr. getur, er fullsamið, skal skilanefnd tilkynna það með ábyrgðarbréfi eða símskeyti öllum þeim lánardrottnum, er kröfu hafa lýst, og boða þá á fund með hæfilegum fyrirvara. Samtímis skal skuldunaut sjálfum tilkynnt efni samningsins, og skal hann innan 5 daga, frá því er tilkynning barst honum í hendur, segja til um, hvort hann treystist til að ganga að honum. Ef svarið er neitandi, skal fundarboð afturkallað í tæka tíð. Þangað til fundurinn er haldinn, skal frumvarp eða staðfest eftirrit liggja á skrifstofu skilanefndar lánardrottnum til sýnis.

8. gr.

Á fundi lánardrottna, er getur í 7. gr., skal skilanefnd leggja fram samningsfrumvarp svo og nákvæman efnahagsreikning skuldunauts, staðfestan af nefndinni. Lánardrottnar geta krafizt allra skýrslna um hag skuldunauts þeirra, er skilanefnd getur látið í té. Þeim er og heimilt að bera fram breytingartillögur við frumvarpið, og skulu þær ræddar og bornar undir atkvæði sérstaklega. Ef þær verða samþykktar, hefur skilanefnd heimild til að taka frumvarpið aftur, ef hún telur þær verulegu máli skipta. Að öðrum kosti ber skilanefnd frumvarpið undir atkvæði lánardrottna, þegar að loknum umræðum og atkvæðagreiðslum um breytingartillögur.

9. gr.

Ef frumvarpið hlýtur atkvæði lánardrottna eða umboðsmanna þeirra, er fara með meira en helming samanlagðra upphæða krafna þeirra lánardrottna, sem á fundi eru og samningnum er ætlað að taka til, hefur skilanefnd heimild til að staðfesta það, og bindur það þá lánardrottna, er greitt hafa atkvæði á móti því eða eigi hafa á fund komið. Leysir það þá skuldunaut undan skyldu til að greiða þann hundraðshluta hverrar samningskröfu, sem undan er skilinn í samningum, bæði gagnvart lánardrottni sjálfum, ábyrgðarmönnum og öðrum, er annars hefðu átt endurgjaldskröfu á hendur honum fyrir greiðslu skuldarinnar.

10. gr.

Þegar eftir að samningur er staðfestur, skal skilanefnd útbúa skjöl varðandi skuldaskil og sjá um, að formlega sé gengið frá öllu því, sem samningurinn kveður á um.

11. gr.

Samningurinn haggar eigi heimild lánardrottins til að ganga að tryggingu eða ábyrgð, sem þriðji maður hefur sett fyrir kröfum á hendur skuldunaut.

12. gr.

Samningur hefur engin áhrif á þær kröfur, sem hér greinir:

1. Skuldir tryggðar með veði, þó því aðeins, að skuldarupphæð nemi eigi meiru en verðmæti veðsins, að dómi skilanefndar eða sérstakra tveggja matsmanna, tilnefndra af skilanefnd. Ef skuld er hærri en verðmæti veðsins samkvæmt mati þessu, ná samningar til þess hluta skuldarinnar, sem fer fram úr verði veðsins, enda óski veðhafi ekki eftir kaupum á hinni veðsettu eign fyrir að minnsta kosti 15% hærra verð en matsverð.

- 158** 2. Forgangskröfur samkvæmt 8. kap. 83. gr. skiptalaganna, að svo miklu leyti
16. sept. sem eigur skuldunauts teljast hrökkva fyrir þeim.

13. gr.

Frá því skuldunautur hefur óskað aðstoðar skilanefndar og þangað til samningaumleitunum er lokið, má hann ekki selja eignir sínar umfram venjulega afurðasölu og ekki veðsetja þær, nema fyrir nauðsynlegum rekstrarlánnum, og yfirleitt ekki gera neinar þær ráðstafanir, er veruleg áhrif geti haft á efnahag hans. Ef í ljós kemur eftir að samningur hefur verið staðfestur, að skuldunautur hafi brotið ákvæði greinar þessarar, er skilanefnd heimilt að ógilda samning án fyrirvara.

14. gr.

Jafnskjótt sem skilanefnd hefur tekið við aðstoðarbeiðni, skal það tilkynnt skiptaráðanda, og er þá hvers konar aðför vegna skulda skuldunauts óheimil á hendur honum og ábyrgðarmönnum hans, þangað til samningaumleitunum er lokið. Eigi verður heldur bú hans tekið til gjaldþrotaskipta þenna tíma. Nú takast eigi samningar og bú skuldunauts er tekið til gjaldþrotaskipta, áður en sex mánuðir eru liðnir frá því er samningaumleitunum lauk, og við skiptin kemur í ljós, að skuldunautur hefur brotið gegn ákvæðum 13. gr., og má þá með málssókn rifta þeim samningum og greiðslum, er ólöglega hafa farið fram samkvæmt reglum gjaldþrotaskiptalaga, enda sé málssókn hafin innan sex vikna frá því er búskipti byrja. Tímabilið frá því er skilanefnd hefur tekið við aðstoðarbeiðni og þangað til samningaumleitunum er lokið, telst ekki með fyrningartíma skuldar, víxilréttar né neinna réltargerða.

15. gr.

Ráðherra ákveður, hvenær skuldaskilum samkvæmt lögum þessum skuli lokið.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 100 29. desember 1938, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Atvinnudlaráðuneytið, 16. september 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Gunnl. E. Briem.

159

16. sept.

AUGLÝSING

um bann við útflutningi nokkurra tegunda flatfiskjar, sem flytja skal á

Viðskiptadeild utanríkisráðuneytisins hefur ákveðið, að frá og með deginum í dag eða þar til öðruvísi verður ákveðið, skuli óheimilt að selja í fisktökuskíp eða flytja út með þeim skarkola, þykkvalúru og smálúðu til sölu á erlendum markaði í ísvörðu ástandi.

Brot gegn þessu varðar refsingu samkvæmt lögum nr. 11 frá 12. febrúar 1940, svo og reglugerð, dags. 6. september 1948.

Utanríkisráðuneytið, viðskiptadeild, 16. september 1949.

Gunnlaugur Pétursson.

Páll Ásg. Tryggvason.